

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/63 WA.

in de klacht nr. 163.99

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren (a.v.p.) gesloten.

In artikel 5C van de op deze verzekering toepasselijke polisvoorwaarden is bepaald:

'(...)

1. van de verzekering is uitgesloten de aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig dat verzekerde in eigendom heeft, bezit, houdt, bestuurt of gebruikt'.

In artikel 6B van deze voorwaarden is bepaald:

'Van de verzekering is uitgesloten de aansprakelijkheid voor schade indien:

(...)

2. verzekerde bij schade opzettelijk onjuiste gegevens (heeft) verstrekt'.

Klager heeft op 2 mei 1998 bij spuitwerkzaamheden op zijn weiland schade toegebracht aan de boomgaard van zijn buurman. Verzekeraar heeft met een beroep op voormelde polisbepalingen geweigerd de schade te vergoeden. Klager is inmiddels door zijn buurman voor de kantonrechter gedagvaard tot vergoeding van de schade.

De klacht

Klager heeft eerder de Ombudsman Schadeverzekering om bemiddeling gevraagd, maar diens bemiddeling heeft geen succes gehad. De suggestie van de Ombudsman om de Samenloopregeling bij sproei- en spuitschaden uit 1973 naar analogie toe te passen, heeft verzekeraar niet gevolgd.

2000/63 WA

Verzekeraar heeft klagers schademelding op een eenzijdige, onjuiste wijze behandeld, die niet passend is in de relatie tussen een verzekeringsmaatschappij en de verzekerde. In verzekeraars reactie bij de Ombudsman wordt klager (opnieuw) kwade trouw verweten, een constatering die suggestief en onjuist is, en gebaseerd is op verkeerde veronderstellingen.

Het door verzekeraar te dezen ingenomen standpunt acht klager onjuist en in strijd met de goede naam van het verzekeringsbedrijf.

Het standpunt van verzekeraar

In zijn brief van 14 september 1999 schrijft de Ombudsman aan klager dat hij het standpunt van verzekeraar om op grond van art. 5C van de polisvoorwaarden geen dekking te verlenen niet onjuist acht. Verzekeraar is van mening dat zijn standpunt correct is en er geen reden is om klager het voordeel van de twijfel te gunnen.

Wat echter in dezen een nog veel grotere rol speelt is het feit dat klager opzettelijk onjuiste informatie heeft verstrekt.

In de toelichting bij zijn schademelding schrijft klager dat hij geen verdere toelichting van zijn buurman over de gevolgen van het gebruik van het van de buurman gekregen bestrijdingsmiddel voor naastgelegen gewassen had gekregen. Klager beschikte echter, zo blijkt uit de brief van zijn tussenpersoon van 2 juni 1998, wel over de voorwaarden die bij het bestrijdingsmiddel behoorden. Bovendien heeft klagers buurman in zijn verklaring tegenover de expert duidelijk aangegeven dat hij klager wel degelijk gewaarschuwd had voor mogelijke gevolgen. Dit blijkt ook uit de brief die klager van zijn buurman heeft ontvangen. Uit deze brief blijkt ook welk materieel klager daadwerkelijk heeft gebruikt.

Naar aanleiding van de schademelding heeft verzekeraar een expert ingeschakeld. Uit diens rapport van 29 september 1998 blijkt dat klager tegenover de expert heeft aangegeven dat hij met een kleine spuit voorzien van een druktank, geleend van een andere buurman, de werkzaamheden had uitgevoerd. In een op eigen initiatief bij brief van 12 december 1998 aan verzekeraar toegezonden verslag geeft klager echter aan dat hij op advies van die andere buurman diens motorspuit met tank gemonteerd op een tractor heeft gebruikt.

In verband met de onduidelijkheden over het gebruikte materieel is aan de expert een nadere toelichting gevraagd. Deze heeft bij brief van 10 februari 1999 verklaard dat klager had meegedeeld dat het een kleine spuitinstallatie betrof en dat uit niets was gebleken dat de spuit met behulp van een tractor zou zijn voortbewogen.

Vervolgens heeft een voor klager optredende jurist bij brief van 11 maart 1999 met bijlagen nog nadere informatie gegeven omtrent het materieel dat door klager zou zijn gebruikt, waarbij de jurist een afbeelding bijvloot. Gezien het feit dat deze afbeelding niet strookt met hetgeen klagers buurman, namelijk klagers tegenpartij, en diens advocaat aangaven omtrent het gebruikte

2000/63 WA

materieel is door verzekeraar aan de expert verzocht een nader onderzoek in te stellen bij deze buurman en bij degene die het materieel had verschaft. De bevindingen van de expert zijn neergelegd in een brief van 11 mei 1999. Uit deze brief blijkt duidelijk welk materieel door klager is gebruikt en mitsdien ook dat klager en de door hem ingeschakelde jurist bewust en opzettelijk steeds onjuiste informatie hebben verstrekt. De enige reden die verzekeraar daarvoor kan bedenken is dat aan klager is meegedeeld dat hij geen beroep kon doen op zijn a.v.p. indien bekend zou worden dat hij voor zijn werkzaamheden een tractor met spuitinrichting had gebruikt. Het feit dat klager bewust onjuiste informatie heeft verstrekt en niet vanaf het begin volledige opening van zaken heeft gegeven rechtvaardigt een afwijzing volkomen.

Tenslotte handhaaft verzekeraar zijn standpunt dat het advies van voorheen de Nederlandse Vereniging van Automobiellasseuradeuren NVVA en Nederlandse Vereniging van Algemene Aansprakelijkheidsverzekeraars AAV inzake samenloop bij sproei- en spuitschaden niet analoog toegepast behoort te worden op een particuliere aansprakelijkheidsverzekering.

Verzekeraar vindt dat hij de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet heeft geschaad.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

Desverzocht door de Raad heeft klager bij brief van 12 april 2000 aan de Raad de processtukken verschaft betreffende de bij de kantonrechter, thans op de voet van artikel 43 Wet RO aanhangige procedure met de buurman. Blijkens tussenvonnissen van 26 januari 2000 van de kantonrechter bedraagt de vordering van de buurman f 15.013,50, met rente. Blijkens het vonnis stellen beide partijen dat klager de spuitwerkzaamheden heeft verricht met een tractor, met spuitinrichting.

Het oordeel van de Raad

1. Artikel 5C van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen bepaalt, voor zover thans van belang, dat de Raad geen klachten behandelt die betrekking hebben op een bij de rechter aanhangig geschil. Het bij de kantonrechter aanhangige geschil tussen klager en zijn buurman betreft de vraag of klager aansprakelijk is voor de door de buurman geclaimde schade, terwijl de klacht betrekking heeft op iets anders, namelijk de vraag of verzekeraar aan klager dekking krachtens diens particuliere aansprakelijkheidsverzekering (a.v.p.) heeft kunnen ontzeggen. Klager is dan ook ontvankelijk in zijn klacht.

2. Zoals uit het tussenvonnis van 26 januari 2000 van de kantonrechter blijkt, verklaren klager en zijn buurman beiden dat klager de spuitwerkzaamheden heeft verricht met een tractor, met spuitinrichting. Verzekeraar heeft dan ook in redelijkheid aan klager dekking krachtens zijn a.v.p. kunnen ontzeggen gelet op het

2000/63 WA

hierboven onder 'Inleiding' geciteerde artikel 5C van de polisvoorwaarden. In redelijkheid verdedigbaar in dit verband is het standpunt van verzekeraar dat er geen aanleiding is tot een analogische toepassing van de regeling van samenloop van motorrijtuigverzekering en bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering bij sproei- en spuitschaden (circulaire van 16 november 1973 van voorheen de Nederlandse Vereniging van Automobiellasseuradeuren NVVA en Nederlandse Vereniging van Algemene Aansprakelijkheidsverzekeraars AAV) op klagers a.v.p.

Door te handelen als voormeld heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

3. Nu verzekeraar op de zojuist genoemde grond uitkering redelijkerwijze heeft kunnen weigeren, laat de Raad de vraag of hij zich redelijkerwijze heeft kunnen beroepen op het hierboven onder 'Inleiding' geciteerde artikel 6B van de polisvoorwaarden, onbesproken.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond, zoals hierboven onder 2 is overwogen.

Aldus is beslist op 29 mei 2000 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. E.M. Dil-Stork en Mr. W.R. Veldhuyzen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)